

ROZJEMCA (11) *sb m*

rozjemca (10), **rozdejmca** (1), [**rozejmca**]; rozdejmca *BibRadz*.

Wszystkie samogłoski jasne.

sg *N* rozjemca (7), [**rozejmca**]. ◇ *I* rozjemcą (1). ◇ *pl N* rozjemcy (1). ◇ *G* rozjemc(o)w (1). ◇ *A* rozjemc(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) błędnie: rozejmca – XVII(XVIII) w.

Ten, kto godzi, mediator; diaeteta, disceptator Calep, Cn; compromissarius, conciliator, existimator, irenarches, sequester Calep; causidicus PolAnt; arbiter Cn (11) : Compromissarius – Roziemca, ktorego łobie dobrowolnie obieŝtronie, wibieraią, ij od ktorego appellowacz niegodzi łzie. Calep 229b; Conciliator – Porownacz, roziemca. Calep 232a, 317b, 328b; [Arbiter, ein łchidman. iednacz/ rozeznawacz/ rozprawcá/ roziemcá. Volck 36; rozeymcá/ Arbiter Volck Xxx4].

rozjemca czego (1): Sequester – Roziemcza rzeczi łpornei, na ktorego rozłátku obie łtronie przełstawiaią, poruwnywacz. Calep 970b.

rozjemca czyj [G sb i pron] (2): Irenarches – Roziemcza ludzi pogniewanich. Calep 562b; OrzJan 50.

Szeregi: »jednacz, (i) rozjemca« (2): ZapWar 1548 nr 2669; Arbiter – Iednacz, roziemca na ktoregołzie łtronij łpułzczacą [lege: spuszczeją]. Calep 87a.

*»sędzia, (i) rozjemca« (3): Ty teŝ Ezdráłzu według mądrołci Bogá twego w ktorey ieltes łbiełgłym połtánów łędzie y rozdeymce [*iudices et causidicos*] co by łądźili włzytek lud co ielst za rzeką *BibRadz* 1.Esdr 7/25; Calep 389b; Tych iednák włzyłtkich [*łołnierzy, kmiotków, kapłanów*] był Król łędźiá/ y roziemcą *OrzJan* 50.*

Synonimy: arbiter, rozeznawacz, rozeznawca, rozprawca, rozsądca, rozsądzacz.

MN